

النَّاسُمِ رَبْتُ أَكْرَمَ لَهُمُ الْمُثْوَى وَوَسَعَ لَهُمُ الْمَأْوَى وَاقْضَى لَهُمُ الْمَأْرُوبُ وَهَيَا لَهُمُ الرَّغَبُ
وَلَا تَحْرِمُهُم مِنَ الْأَطْفَافِ وَلَا تَجْبِلُهُمْ مَحْرُومِينَ مِنْ أَبْدَعِ الْأَوْصَافِ جَلَّهُمْ مَا إِلَيْهِ وَكَلِّهُمْ وَأَوْ
لَبَعْدُكُمْ وَتَكُمْ وَعَدْكُمْ وَخَنْبُرُهُمْ فِي سَجَارِ الْغَزَانِ وَأَغْرِقُهُمْ فِي الْعُقُوقِ الْأَكْبَرِ بِالْفَضْلِ وَالْأَحْسَانِ
حَتَّى يَرَنُوا آيَاتِ عَفْوِكُمْ فَيُكَوِّتُ الْأَسْرَارُ وَيُنَشِّرُهُوا بِالْغَيْضِ الْمَدْرَارِ فِي عَالَمِ الْأَنْوَارِ أَنْكَ

انت الغریز الغفار عبد البهاء عباس متسلی

جیفا ۱۳۲۸ء مئی ص ۲۱

جانب حاجی محمد علی شیرازی حلیه بہاء اللہ الابھی

۱۰۷

۱۰۹

ا پیش بست بر عهد احمد نہ موقنی بر آن شدی که خدمتی بمقام اعلیٰ نمایی این فرش درست
عوش مفروش شد و تا ابد الالاد خدمات معروف و مذکور فا شکر اتسه علی ہذا الفضل لمشهود
و علیک الہباء الابی ع سید

۲۰

180

۲۵۵
بواسطه حضرت رفیع صلیلہ بنا اے آبید الابی جاپ حاجی محمد حسین بن علیہ بنا اللہ الٰہ
بکریہ کوئٹہ ہو الابی ایمڈہ حق شفقت خداوند راد قلت نما کہ پارانش فراموش مگر بخوبی

لقد دلماکند و تطییب خاطر ایران مدفیض رسد و جان پرمرده را تروتازه فراماید سکوت را
تبديل بحق کند و سکوز را مبدل با نجابت و شوق درخت امید را طراوت و لطافت جدید گشته
کند و فقدان شدید را وجود جدان برای بخشش مرع سحر را دوباره لغنه روح پرور بخشش و خزان حمام را بنبایه
سفل در حیان مبدل فرماید شکر کن خدار اکه باز طولی شکر شکن گشتی و یعقوب آزادی دارمین پیران گشودی
و برائمه قمیص یوسف آلمی شام معطر منودی و علیک التحیة والشناة عَلَيْكُمُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هو الله

خاپ ملا قاسم کناره ای علیه بہاء اللہ الابی

هو الله

ایینده آستان مقدس در نماد آرزوی خدمت یاران آلمی نموده بوده از نسبت جواب
نامه را بخاخ نمود بحال تعجب و سرعت مرقوم نمایم زیرا این آرزو نهایت آمال عبد البهای است امیدم چنانست
که هر دو موفقیت میان موهبت گردیم

۲۴۶

هو الله

خاپ زائر اقام محمد حسین علیه بہاء اللہ الابی ملاحظه نماید ۲۴۷

موالله آلمی ای هما طیر طریق من ها که را ز وطن قاصداً مطار طیور القدس فی البقعة النوراء بکار

وكلت اجنبية ولعبت قوادمه واباهره حتى تزل بسده احدى قبة الغبا وترف بالاستقالة
الغياض والرياض المسبحة للاغعين والاصغار ايرب هـ الطير منكسر الجناح خافض الاباهره واحنوفي حباب
فنكيل لاوان اجل له وكراني فروع ايكاك التي اختيشه عن اصغار العاقلين عن الطافك انظار
للابرار ايرب ختصبه بنعمك لسابقه ورحمتك السابقه انت الکريم الرحيم الوهاب ايرب
شتبه على دينك وآيده على الاستقامه الکبرى انت المؤيد الموقى العزيز الرحيم الوهاب

ع ع

بواسطہ حضرت پیر ا تھے

جب آقا فضل خلی شمس آبادی علیہ بہاء اللہ الابھی

۱۰۷

فرموده بگوییم این ماه را شنیده هستم عجز وزاری گردید که اسباب راحت و آسایش دل و جان
بگیرد از برای تو چیزی گردد تعلق با معلم جائز نه و تعمق در این دریا لزوم ندارد باید بالقطع
الی آنکه تعلق یافت تاراحت جان و آسایش دل و فراگت قلب و احلان نفس
حاصل گردد از برای یادی چند زندگانی اذوه و غم و ناکامی جائز نه فهم ما قال بگذر دین
روزگار تخریز زهر بارگر روزگار چون شکراید از خلصت راحت اینجان نیز از بهره‌طلبیم
و ملک

وعلیک البهاء الابی شعشع

شیراز بواسطه جانب بور فروش
جانب فضله علیه بهاء الله

هو الله

۲۴۹

ایشت بت برپان نامه رسید دست تصریع و ابهان ^{گل} دو اجتال بلند گردید و ابراء کنید
اثبات راسخ طلب غفو و غفران از درگاه خدیت شد و طلب تأیید گردید تا موقت بخدمت زیران
الله شوی و موبایل غفیض امتنی این آیام سفر بیولت ممکن نه لذا مر هون بوقت دیگر فرماید و از
درگاه حضرت رحمن غفو و غفران از برای ابیون و قریشہ محترمه و آنهاشد امید واریفضل حق باشد ارجاست
شمس آباد مینامم بغزیدون پس در تم از قبل من تحقیقت محاکم ربیان زیرا بیار او را در وست دارم و امیدم
چنانست که فیض و برکت حاصل گردد وعلیک البهاء الابی ۱۲ شوال ۱۳۲۷ عبد البهاء عباس مت بده
شیراز بواسطه حضرت بشیرالله جانب فضله علیه بربا، الله الا به

هو الله

۲۵۰

ایشت بت برپان نامه شمار رسید و از وقتی یعنی مولده شمس آباد اطلاع حصل گردید احمد سده

بیک درجه بعضی از میران محفوظ نماند و البته آن بحال دست تطاول هی عدوان کو تا گشته بتوان
 سعدی پلکان را کرده خوی پلکانی این عصبه اشیا ای راز ویران نمودند و غفرتیب بنای خوب
 میان میلا گردند عبد البده نتیج جمیع این بلایا و محنت ورزایای اور بدبایت انقلاب مشروح و مفصل بخشن
 نخاشت حتی با عظم رجال و فرداه طران ول گوش اگر گوش من و ناله اگر ناله تو آنکه البته چنانچه
 مرسد فرید است چنانکه در قرآن می فرماید فَالْهُوَ لَهُ الْقُوَّمُ لَا يَكُادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا أَنْجَبَ مِنْ
 آنها کتفیم کسر شنیده عاقبت بخراں میان فاده علیه رسم یعنی آیات مشابه غیر ممکن است و حجج غیره
 داخله درامو رجیبو نمودند و دریاست ریاست یافتد و حقیقت کار را باین رجه رسانند هنوز مردم
 متنبه نمی شوند صنعت الطائب والمعطوب و عیبدون من و نسند و بس العثیر و علیک البهاء
 الا بھی ع ع ب بھی
 بواسطه امة ائمه زائره جمیله حلیما بهاء ائمه الا بھی

شیخ ابا نجف جب شید جاسب فضلعلیه نان جاسب کربلائی عباسیه جاسب میرزا اقا جاسب
 میرزا ابوحسن جاسب شیخان جاسب محمد حسن جاسب احمد جاسب قاسم محمد ابراهیم جاسب
 شاهزاده جاسب میرزا جاسب سعادیه جاسب مجتبیه و سعید و نوروز علی و کربلائی خلیل
 و کربلائی ملک محمد و محسن و سید کاظم و قربان و قاسم و مصطفی خان و مرتضی خان
 و ضیاء تهم

و فیا آقا خان صلیحہم بہا، اللہ الابدی

ہوا نہ

۴۵۱

ای پار ان سر دن عبد البہا، نامہ جمیع ارشاد و مصوب یافت و سبب حصول سروگردی در نہایت
خلاصت و ملاحظت بود زیرا دلیل بر قریت قلوب و افسرخ صدور بود عبد البہا، نہایت حکایت
حضرت پاری عجز و زاری مینا مید که آن نقوس بزرگوار مورد الطاف پروردگار گردند واللہ و شید او را
و پرسودا آهنگ عشق جمال بھی نبواند و در آن اقلیم شور و ولی امدازند و تبلیغ پردازند کیونکی
مرده زنده گردند و گیا ہمکا پر مرده برشحات ابر عنایت ترویازه شوند و علیکم البہاء اللہ بھی
۹ محرم ۲۳۸ عبد البہا، عباس تدبیر

۹

بواسطہ جانبی میرزا افغان حضرت محمد خا میرزا شمران بصره حضرت خدیجہ حب میرزا فضلعلی
خلیفہ البہاء اللہ والا بھے

ہوا نہ

۴۵۲

ای ثابت بر پیان از عدم مجال مختصر مرقوم میگرد مطمئن بینفضل عنایت حضرت متفقند باش که
زاده احت پر برکت گرد و عاقبت نهایت راحت حصل شود تا تو ان برشبات واسترامت سیرزا

از استحکامات فتوح میار پرسور و تجویز باش و امینه بفضل مسونور دار بامنه آنده روحاً صبیغه جملیه حضرت
عبداللیلب تجیت ایماع ابھی برسان و بصلبایی صبغه و اولاد کوچک آنقره درگاه کبریا نهایت نوشنا
نمای از الطاف آنی امیدوارم که موفق بپوش و نوازش آن گردی و علیک البهاء الابه

۱۴۳۹ محرم سنه بمحی (عکا) عبد البهاء عباس تسبیه

هو الا بھی

بواسطه حمیر خان

ش جذب فضله خان شمشن آبادی علیه بهاء الله الابه

۲۶۳

لذت ایندۀ حضرت اسدیت ناری روحبت الله در دل و جان بر افزونی تا جهانی را پر شعله کار
که مطمئن باش که چون شعله طور دلیر ابوله و شور آرد چنان حرارتی ظاهر نماید که عاقبت آن
شعله جهانگیر گردد و آن را و شناختی لفک اثیر رسد پس ای پار رحمانی
ما تو ای آتش را مدد از نفحات قدس ملکوت ای بے

خواه و شدت حرارت بطلب تائیش بدوز ترسد و مجرم
و بر احاطه کند والبهاء علیک مع مع تسبیه

۲۱۹

هو اته

امه اته ضلع حاجی میرزا علیها بہاء، اته الابی ملاحظه نمایند

۲۵۴

هو الابی

ایورقه طیبیه اه، الی وکنیزان حريم رئے با یصفتی وستی درین نسآ، عالم محشور گردند که مثاً بجهنم
بالبان پشند و مشوره بین طوانف نو ان یعنی بعفتی فائق و عصمتی ثابت و ایمانی کامل و
بیانی واضح و نظری فصح و برانی بدیع و حلّوی رفع معاشر شوند تو از خدا بخواه که جمیع این.

موا هسب را دریا بی ع سع سبّه

هو اته

ش جناب اسد اته علیها بہاء، اته الابی ملاحظه نمایند

۲۵۵

هو اته

ای متوجه الی اته شمع هایت چون بغیض جمال مبارک در زجاجه امکان روشن شد
انوار ساطعش آفاق را حاطه نمود و شعاع لامعش البصر را بحصار کرد قوت قدیمه قدرت
حداده را البته فائق آید و تجلی نور ظلمات دیگور را همک
و کاشت گرد و البتا، حیک سع سبّه

رَبِّ وَقِيْهُو لَا، لِمُنْقَعِينَ عَلَى كُلِّ نَيْرٍ فِي الْمَلَكَ وَالْمَلَكُوتِ بِمَا نَفَعُوا إِمَوَالَهُمْ فِي أَسْرِيْهِ
الْأَدْنَى فِي عَطَبِ الدَّيَارِ وَهَذِلَّوَا مَا عَلَيْتُمْ فِي بَنَآءِ بَيْتِكَ الْمَعْوَرِ بَعْنَى شَكُورِ وَلَهُمْ أَجْزَاءُ الْمُفْوَرِ
يَا مُؤْمِنَيْكَ لَكُلِّ عِجْدَ شَكُورِ رَبِّ وَعَدْتَ عِبَادَكَ فِي كُلِّ حَسَنَةٍ عَشَرَةَ امْثَالِهَا فَقَدْرَ لِهُوَ لَا
أَضْعَافَ امْثَالِهَا الْعَشَرَةِ وَاجْعَلِ الْبَرَكَةَ تَحْيِطُ بِهِمْ كُلَّ امْجَاهَتْ يَا رَبِّ الْأَيَّاتِ أَكْنَكْ أَسْتَ المَعْلُونِ
الْغَرِيزَ الْوَمَاسِبِ وَأَكْنَكْ أَسْتَ الْكَرِيمِ الرَّحِيمِ وَقَدْ سَقَتْ مِنْكَ الْكَلَائِسَتْ فِي حَجَّ كُلِّ مِنْ قَامِ
عَلَى نَسْرَةِ أَمْرَكَ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ يَا رَبِّ الْأَخْرَى وَقَابِلِ الْحَسَنَاتِ وَالْمُبَارَسَعِ عَلَى
بَهَاءِ اَنَّهُ اللَّهُ الْاَبُو

ای فان سدره غستي چند یشت که بیچو جبه خبری رشمانز سیده و روئی از افقان
ذ میده البته مشغولیت زیاد دارید احمد الله از خودت نیست زیرا اقان این شجره
بارکه باید انشا، الله بشر ای مشهرا بشند که منظر من اثار هم تعرقو هم گردند ای شاخ
شجره لاسرقه ولا غربه بکوش و بچوش که شون تقدیر این اصل بارک در این فروع بگنج
فون ظاهر و هویدا گرد تالطف و بدائع و حکلات اعراق بشهادت اخلاق مثبت
ومحققت

و محسن شود والبها، علیک وعلی اخونگ یا افان شجره مبارکه ع مبارکه
جانب افان میرزا بزرگ ابن حضرت افان فامیرزا اقا علیهم السلام آله الابی

۲۵۸

هوالا بھی

ای ضرع برع لطیف سده مبارکه اگرچه بظاهر از این سجن اعظم و عذبه مبارکه
جمال قدم روحی لا فناه فدادوری لکن فی الحقيقة در این بیشتر برینی ثواب
در روز موائنس و هنثیت آن ازیادت فارغ نیستیم و از حضرت مقصودت
یعنیم که آن فرع محبو بر اگل گلشن رو حانتیت جمال علی روحی له فدا فرماید و نه
بیحال روضه الطف اصلی از خدا بخواه که موفق با طوار و کرد اور قار و گفاری گردی که
در درگاه جمالقدم و اسم اعظم فدیت افانه بر روحی و دنه مقبول و محبوب گردی والبها

علیک ع مبارکه

۲۵۹

هوالله

ای افان شجره مبارکه نامه شما وصول یافت با وجود عدم جمال بجواب رسول
پرداختم البته عکس بیت مقدس را بجهت جانب شیخ علی کبر قوچان بجاله
بیا کو به بنیتیه و رقه مبارکه والد و همسیره را بجهت ابدع ابی ابلاغ نداشتم

ع ع

هو اسد

لفظ ۲۶۰

دکای افان سدره مبارکه در خصوص اجازه طواف رس مطهر مرقوم فرموده بودید
از کثرت مش غل فرصت جواب نشد حال مختصر جواب مرقوم مشود که ماذنید
جانب اقا میرزا حبیب تدریجی بزرگ ابعاد ابعاد فرمائید والبها، علیکم ع سعادت

هو الله

پورتیود حضرت افان سدره مبارکه جانب اقا میرزا بزرگ و جانب میرزا حبیب
علیهمَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هو الابی

لفظ ۲۶۱

دکای دو شیخ روشن اگر فوری در ارسال سطور رود از کثرت اشغال است
و شدت احزان نه حصول نسیان دائمًا در خاطر بوده و استید جواب
نامه های حضرت ابوی ان شاء الله این روز ناخواهد رفت تا خود ایشان
تشریف نیارند امور اسلام نماید والبها، علیکم بیا افان

سدرة المنتهى

ع ع سعادت

هو الله

هو الله

ایتا الفرع اللطیف من السدرة الالهیة پوست در حرکت است
و جانب افاسید تقدیم متعجل فرصت تفصیل نیت کمکوب جوف را
سریعاً ارسال دارید و در ترد شخص اینی بفرستید که بر سازد و مکتوب را کوره
نماید چه که کمکوب نهست باشد احتیاط نمود که مبادا نزد جانب میرزا حبیب
را مکثیر ابدع ابی ابلغ نماید ع ع سید

هو الله

جانب افغان سدره بقا حضرت میرزا بزرگ عليهما السلام
ملاظه نمایند

هو الله

ایتا الفرع المتوجہ الی الشجرة الرحیمیة فیا فرحاً کم من ذہ لتنسبیة اتی
لتوح انوارها وتتموج بخارها وتطیح کوسمها وقاطعه نصوصها وانت يا ایها
الفرع الجیب والقضیب الجید فاتبع السدرة المنسنی فی نثارتها وطرادتها
و زیستها و بجهتها و هلب من اته ان یبتلک آیة باهره و رایة لامعه فی امره

لکی گون ناطق مضاف بصیرا سمعاً علیماً بلینا کریماً ابتداءً علی العد والیثاق ع ع
اذن طواف روضه مبارکه را خواسته بودیم که با خوی حاضر شوید ما ذهنید

ع ع تسبیح

هو الله

حضرت افغان سدره منتی جذب میرزا بزرگ علیہ السلام اللہ الابد
ملاظه نمایند

هو الله

۲۶۴

پنداشت خ شجره غایت آنچه مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید مکتوب حضرت
والدین زیر مطاعت ائمه شد فی الحقيقة در صیحت عظیمه گرقار شدند ولی حق غایت و
حایت فرمود عائبتش خیر بود ائمہ اسلام از این بهترین زیر خواهد شد جواب
متلبان در همین پوسته رأس خواه رفت حضرت اخوی را بکسر بر پنداش

و آنچین ساردو ستارا
والله علیک

ع ع تسبیح

ہو لا ہے

اسکندریہ حضرت اقان سدرہ منیٰ جناب میرزا بزرگ علیہ السلام

الابی علی خلہ ناید

ہو الہ

۲۶۵

ایہا الفرع البدیع من السدرة الاتمیہ اگرچہ یہ چو جو فرصتی کہ بیان محبت والعنی شود دقیقیہ راحی نہ و آنی آسائیں نیست با وجود این نفحات قدس سدرہ الاتمیہ چنان حقیقت وجود را امکن و منجذب دار د کہ بی اختیار بذکر و فکر و یاد فروع محبور نہیا یہ لعمر ائمہ ہذا من اعلمهم موالیب ائمہ آنچہ مرقوم نموده بود یہ معلوم گردید ازال طاف سلطان وجود امید چنانست کہ یوماً فی ما در جمیع شؤون ترقی نمائید تا بالفعل مشود و واضح گردد کہ از سدرہ مقدسه روئیدہ اید فرصت بیش از این نگاشتن نیست خدا یا این شاخ ترویازہ را در حدیقہ روحانی پر طراوت

ولطف افت فرماع ع سبزہ

شیراز

محفل رو حانے ۲۶۶

ہو ائمہ

ان یہاں غریز و بہ الہ، ائمہ شمار سید از منہوں معلوم گردید کہ عکس بیت مکاہر مکہ مکہ مکہ مکہ

مبارکرا از باد کوبه خواسته اند در نهایت افغان عکس برداشته و از برگ ایشان بفرستند
 زیرا از پلر سبرع خواسته اند دیگران بیزد رانی خصوص استیندان نموده بودند جواب مرقوم
 گردید که عکس کر فتن و دادن ضرری ندارد احمد شاه شما بتائیدات حکومت موئید و مهوق یعنی
 برآئیه موفق بیجان و دل کبوشید تا کاس الطاف آنی از پرساقی غایت بنو شید
 هرچه در خدمت هست نماید بیشتر موفق و موئید گردید و بدرقه مهوبت عالم بالا
 بیشتر رسد و سروز و فرح بینتی حاصل شود فرصت میش از این نمیست
 معدود بدارید و علیکم الہم الا بھی ع مع تدبیر
 با املا حضرت افغان سدره مبارکه اقا سیزاب زک

شیراز جانب اقاضی ولد مرحوم حاجی محمد صادق علیه السلام، اته الا بھی
 ہوا تھے

ای منجب بخشاست اتسه حمد کن خدار اکہ پر تو ہایت کبری بر بصیرت و بدیدہ بینا زد
 ملکت خلاقت زائل و نور مهابت روشن ولاعج گشت دل اگاہ شد وجان انتباہ حمل
 نمود این اشراق اولست پس بیجان و دل آرزوی اشراقات متابعه فرماتا انوار نماید
 ساحت قلب اکلشن توحید نماید و اینباب غایت وقتی گشوده گردد که قیص هویت تجدید
 شود

شود و خلق جدید گردد و اغلظهم و سلیمان حصول این الطاف نشر فنیت الایته در جمیع هنرها
زیرا امروز فیروز است پس بمنهجان سوز آتش عشق آئی در قلوب برافروز تا جان
افروز گردی و میان اسرار و رموز شوی تا تو ای امیرا در تحصیل اینو بہت مبذول داد
آمیدات ملکوت ابی بینی و منظر تحسین ملا، احلی گردی و علیک التحجه و ثنا

ع ع تابعه

هو اتسه

قطر منبر دو فرع سدره مبارک حضرت آقا میرزا بزرگ و حضرت آقا میرزا حبیب
صلیحیها بهاء اللہ تعالیٰ حلمه نمایند

هو اتسه

۲۶۸

ایها الفرعان المحرمان من السدرة المباركة مکاتیب آن دو فرع لطیف واصل
واز منضمون ثبوت مشحونش روح وریحان حاصل گردید نظرخایت امیشه باشما بوده خواست
بود مظلمن باشد و نزد من کرم و محترمید و از خدا میطلبم که در ملکوت ابی سبب روی
جیش افغان سدره الایته گردید و ثبوت و رسوخی میتوث شوید که ندانی تحسین
از مذا اهل بسم الله ہر شنبه و ایس ذکر علی اته بعزم از جبت آن قعنه

خزوں میا شید اینگونہ امور عرضیست و چون سراب فانیست میگذرد آنچہ در
ملکوت الٰی مقدر بجهت شما باقی و مقرر کسوی بہ آفازین العابدین مسطور شد و نزد افاق
سید علی اکبر فرستادم با و بر سامند در این خصوصات بحضرت ابوی چیرنی مرقوم تائید
قابلیت ندارد باری بحال استقامت بر امر ائمّه مشغول تحصیل کمال شوید و کسب و
تجارت خود پردازید و البهاء علیک و علی کل ثابت راستخ علی یحیی الدین و شیعه
عَلِيٌّ عَلِيٌّ عَلِيٌّ

هو الابی

نصر حضرت افغان جذب میرزا بزرگ علیہ السلام، اللہ بالا ملاحظہ یہا

هو القیوم

۲۶۹

ابشاخ لطیف از سدره الٰی آنچہ مرقوم نموده بودی مشاهده گردید و ملاحظه شد سبب روح در
شد و باعث امیدواری حصول موہبت رحمن زیرافروع شجره مبارکہ باید در جمیع احوال
و اچان بینیات تقدیس اصل و وحہ مقدّسه تہتز باشد تا فرع تابع اصل باشد و جزء متفرع
از کل هر عضوی آیت باهره ایکل مکرم گردد و مظہر موہبت روح محیم تا فرعیت اخلاق یہا تو
اعراق جمع گردد و متفرع از عصر جان و دل شود آنوقت موہبت ذرف نعاه مقام اعلیٰ

جمال

جال گشید و کوکب غایت از مشرق الطاف رخ بناید و البهاء علیک وعلیکم من ثبت
علی امیثاق رع ع مَدْبُرٍ

هو الابی

ربا جل صدر هزارا فنون فشر خامنک اشتوں بسخات قدسک یا تی با قیوم و نور وجهه شاعر
ساطع لانح من فیض زیرک الاعظم و احی قلبہ پنسم منبعث من حدائق قدسک یاربی الامر و جله
ثابت علی عهدک ثبوتا لا يزعزعه الزوابع فیهذا اليوم المشهود یاربی المعبد انت الغیر لمحب
رع مَدْبُرٍ

هو الابی

حمد المن شرق ولاح و ظهر وباح وقدر و آتاح و سبح و اباح لكل كينونة نورانية و حقيقة
رحمانية ان تستفيض من فیض غیویت رحمته و تز مرک كاللیویث فی غیاض موهبة و تبع
کائینات فی حیاض فحسته و تترنم كالزار فی ریاض غایة والنور الساطع من افق
الابی یغشی و یحف بالسددة المنسق و الشجرة الثابتة الاصل المتفقة الفرع لمترة
الزهر الدائمة الا کل و آله و اورادها

و اشاره رع ع مَدْبُرٍ

يا آيتا العصبي ارتقيب ان شئت ان ترتفع الى الملا الاعلى وتنشأ وتنموا من موآشها فما تدرك
بالعروة المهدودة بين الارض وسماء وحضر بادى ذكر ربك لتهز هازما راقبي رائحة في قبر
الارض وغربها وتحيى افداء الذين انجذبوا بنيات الله واستبشر وايمارات الله وتوت

وجوهرهم بانوار الله الميسين القديم ع ع ع

مثل كلمة طيبة كشجرة طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء اعلم ان حسن الاخلاق ولطف ائم
الشائعة الدائعة في الآفاق اذا وافى شرف الاعراق لتبهية كلية رحمانية والبغضية حقيقة
لوزانية فالفرع مطابق الاصل فجميع شئون والحوال واجهز موافق الكل في كل المراتب والآثار
خذ ذلك يظهر خوارث شمس في رابعة التهار ان الفيض محمد آثار وان النور الفالصل من شمس

المقيقة نور النجوم والا قهار ع ع

٢٧٠

شيراز جذب اقاميرزا فضل الله ابن بنان الملك عليه بها الله الابابي

یک نسخه از این نامه را بجهت جانب ابادی حضرت ابن ابهر ارسال داردید زیرا ایشان نیز ارسله
حضرت صادق و سابعیت سوال نموده بودند بعضی اوقات از کاتب او را سه مرتبه حصل مشیو
لایکله ای حذف میگردد ول معلوم میشود

مینده

ایمنه استان مقدس نامه بیت و نهم ذی جماده ۱۳۲۸ رسید و نامه‌ای دیگر
 بواسطه سفر و حرکت و غثاش راه چاپار نرسید ولی چندی پیش بشنا نامه ای نگاشته شد
 و سفارش و توصیه تامه گردید که با شخصی که مستخدم در نزد او هستید نهایت امانت و دیانت
 و صداقت و همترا در حق او مجری دارید زیرا از آنان در خراسان در حق جانب فروعی نهایت رعایت
 مجری گردیده در مقابلین انسانیت شما هم باید بصدق نیت و همت سلوک و حرکت نماید
 عجیب است که آن نز رسیده از زعایات رتب الالطف استدحام شود که مخفی در سل طفول
 منتظم گردد و متعلّقین ترقی و نجاح و فلاح بسیاند مرقوم نموده بودید که احتجت و رشیار از قلوب
 در پرواز است و انش آشده در آینده باشد اهل حسنه آنکه و اهم آواز سوال از رئیس که
 در آینه مبارکه مذکور است نموده بودید این رئیس حالی پاشاست که سبب تقلیل ز عراق به حدود
 اینکه از انجاب سجن عکاشد و مقصود از جبل تیا وزیر دو جبل مقدس است که در قران به نمین و پرتو
 نمیده شده و در ارض مقدسه واقع شده اند و آنکه وظیحه و منقطعه که در بدایت لوح از
 الواح مبارک صادر مقصدا اسم کاظم است و ارض هم را وکیل احمد مقصده مقام قضا است
 زیرا در همراه اهل تسلیم مقام مشیت است و خضراء مقام قدر است و هم را مقام قضا
 و صدر امقام امنیت پس ارض هم را مقام شهداد است کبر است اینکه حضرت اصل روی

له الفدا، وحسن القصص خطا با بجال مبارک میفرماید یا سیدنا الکبیر قدس سرّت
 لک و مائیت الا القتل فی بیلک و آن مقام فی اذز دسوقیه آنرا الحجان چنان گفت
 حادثه ممکن است تجرد از عالم حدوث نماید و باوصاف قدم متصف گردد نظر کشته هن
 که از صفت حدیدی تجرد حاصل نماید و صفت نار در او ظاهر و آشکار گردد و این قامر اگوندربیا
 و سوک حاصل گردد و ظهور آنرا بتوهم تصور در خود مینمودند لهذا آن حقیقت میگفتند و حال آنکه حادث
 از صفت حدوث که لازمه ذاتی اوست تجرد تواند چه که لزوم ذاتی اوست ولزوم ذاتی
 انفک از ذات شیئی ننماید اما در الواح الہیه ذکر مقام فای از خود و بقای باتد است
 مقصود از قادر الواح الہیه اینست که انسان بخلی خود را فای حق کند یعنی منقطع از هر چیز گردد
 و روح و قلب و جسم و راحت و بسرور و نغمت و غرّت و بمع شئون شخصی خویش را نه
 حق نماید و از لذاذ و هوا جس عالم ناسوت درگذرد و تجرد از شئون بشری خویش نماید و با
 محبت اسد برافروزد و لسان بذکر و شای حق گشاید و باوصاف تقدیس و تزییه متحلی گردد
 و بر تعلیت خویش و هایت نفوس پردازد یعنی جمیع شئون متعلق بخود را فدا نماید
 چون یا نقام رسالۃت پر تو غایت برافرورد و محیات بیگانگی بسوزد وار
 و مقصدی از برای او نماند در تحت اراده الهی متخرک گردد و بتفات روح القدس زده

شود

شود اما آتش و حیدر هر دو از عالم غفارت ممکن است متصف بصفات یکدیگر نه
ولی قدم وحد و ثرا اتحاد و اتحاد و مشابهت متعدد و محالت و آن مسئله اما جنف
صادق که سایع چهارده مخصوص است چون از حضرت رسول حساب نائل سایع بیشوند
و آن کلمه موسی بن جعفر ابو موسی جعفر بوده ابو حذف گشته و آن مسئله قائمیت داشت
و بدأ در بخارا لانوار از عثمان ثوری روایت شده از حضرت صادق که فرمودند این امر
در خصوص من بود یعنی از مشیت الٰی چنین گذشتہ بود که من خروج کنم و زمیر از از
حدل وداد نایم ولکن بدأ واقع شد و چنین مجلسی در بخارا از حضرت صادق روایگرد
که فرمودند وقت این امر در سال صد و چهل بود لکن آنوقت بشما خبر داده شد شما آنرا
فاسخ نمودید از اینجنت بود خداوندان را یعنی آنوقت سی آخر نمود و ایضاً روابط که حضرت
صادق علیه السلام فرمودند یا ابا اسحق این مرد رباره من بود وقتی شما بتا خیر افتد و آنار
خصوص حضور من بشیراز هم امر مکول علی پایید ربک الرحمن بواسطه جانب بشیر ابی
جانب اقا میرزا فضل تندخان شیرازی علیه بهاء الله الا بجهت

هو اتسه

۲۷۱

ای بندۀ اسماعیل نامه مفضل با عدم فرصت بدقت ملاحظه گردید لذا مختصر

جواب مرقوم میشود باید شما بکوشید که بجهت حضرت شاهزاده کار دیگر پیدا ننماید بلکه
اشاء اللہ موفق گردید ع ع ستابہ

حوالا بھی

ش جناب جواد علیہ السلام اللہ الابی ملاحظہ نمایند

حوالہ

۲۷۲

ای طرف بکوست وجود اهل بحود راجیینی روشن چون آفتاب نور از فیض مقام محمود باید و مون قدم
بایات کبری را رخی نور ای از الطاف سجانی شاید سرست جام الہیہ انشاء و خواست
لازم مستبشر بمحبت ملکوت را فیض حبور و اجب نمای و ہوی سرستان لازم
وجوش و خروش عاشقان و اجب والانگ سخت به از دل مرده وجود افسر

والبھاء علیک ع ع ستابہ

حوالا بھے

۲۷۳

ش جناب حاجی عبد اللہ علیہ السلام اللہ الابی ملاحظہ نمایند

حوالہ

۲۷۴

ای طبق بذکر ای گویندان ان ناطقت یعنی مدیر حفایتی کلیہ واقف اسرار

معانی

معانی معموله ولی در ترد حکمی تحقیقی الکی در در کاه حضرت نامه ای نطق شای جمل قدست
و بیان او صاف اسماً اعظم و ایا حیوان صامت به از انسان ناطق ادان فخر دان ایان و سر
گشته و حیران به از مدعا علیم و عرفان رب زدن نیک تحریراً والبها علیک و علیک

ثابت علی یثاق اتسه ع ع سعادت

بواسطه حمیثید خداداد
بمبانی

بلو چنان کویته میر قفضل اللہ خان علیه السلام الابی

هو اسد

ای یار هربان نامه ای که بجذب نشادی مرقوم نموده بود لاحظه گردید چون آن ثابت
پیان بیکان پنهان شناخت و از پیمانه لفاظ شه یافت لهد این آواره جواب میگارد
چندی پیش جواب نه شهار سال گردید عجیب است که آحال نرسیده در این آیام از تائید
ملکوت اللہ احمد شد و زنجیر از گردن آوارگان برخواست و سلاسل واعزل

بر قاب اهل عدوان قرار یافت ستمکاران گرفتار ناکامی شدند و ظالمان معموراً
نمودند ادھوراً اسیر زدند حال بینجه مبارکه از هر طرف یاران از ایران
و ترکستان و شرق و غرب و اوروبا و امریکا متابعاً وارد و پیچوچه مانع

و حائل نه کل بزیارت قلبہ مقدّسه در نهایت تصریع و ابهال با بعد الہا، ساجدند
واسفانہ فیوضات نامتناہی یعنیاند یاران در سرور و جور و بد خواهان مایوس نموم
و مدحور از فضل و عجایت حق امید چنانست که شما نیز مشمول نظر غایت شوید و در نهایت
فرح و سرّت ایام بسر برید یحیا ب اقا میرزا غیر ائمۃ تحقیق مشاقن بسان امید
وارم که در جمیع امور موقت و مؤبد گردند و عدیک الہا، الابی ع رع تائبہ

۹

جناب اقا میرزا فضل اللہ خان زائر حدیثہ بہاء اللہ

هو اللہ

۲۷۵

ای امیر محبت آذل برائے شکر کن خدار اکہ میقمعہ نوران، رسیدے و برابر علیہ مقدّسہ
جمال بھی تمین و تبرک جستی مطاف رو حانیزرا یافتی و مرکز ربانیان راشناختی و آیامی با
آوارگان افت نہو و با مشاقن ہمدستان گشتی حال باید طیران سٹتابی و درس
تبیع نخوانی و در بر این و ججح التیه چنان مهارت یابی که اهل علوم و فتویٰ عاجز نہانی
چون چنین اکھلیل حبلیل بر سرخی سبب فخر و مبارات پدر گردی و حلقت سرور و جبو
جمیع خاندان شوی و چنان ثبات و استقامت بنائی که دیگران حیران شوند و جمیع

و احمد گویند که این جوان خلق جدید است و این نهال نور سیده سرو آزاد جویا
دست مجید جمیع یاران را از قبل من تحقیت ابیع ابی برسانید و علیک البته، الابی

ع ع ستاد

بواسطه آقا میرزا فرج ائمه خان

اصفهان جناب میرزا باقر خان علیه السلام

۳۷۹ ۱۰۰۰ هواش

ای جناب باقر ابر بر نفس قاهر و بقلب ظاهر و بدیده نظری و بروح حائر
خوش بحال تو که از کثرات بو احمد حقیقی پی برد و از جمیع ضلال شجاعت یافتنی و بسیار پر شنه
حیات رسیدی و کاس ہدایت کبری نوشیدی و بموبہت غلطی موقی شدی پس
روش و سلوکی گیر کرده سبب ہدایت مگر انگردی و علیک التحیه والشتماء ع ع ستاد

جناب آقا میرزا غیر ائمه خان و جناب آقا میر قفلان خان

و جناب آقا میرزا عبد الصمد خان علیهم السلام، ائمه الابی ملاحظه کا ہند

۳۷۷ ۱۰۰۰ هواش

ای یاران نیران و شیخیت اتحاد و اتفاق که بنشائی کی از بندگان مقرب کریما مرقوم شدہ بود اعدیم

عبدالبها نمودید لمن این عبد در نهایت سرور تضرع بملکوت وجود نمود که این تفاوت و اختلاف ای الابد در جمیع عوالم الہیه باقی و برقرار نماد آنکه ثبت قلوب هؤلاء علی احباب والوفاء واجعلهم آيات الوحدة والاتفاق والثبات میان المکانات حتی یرتکوا اکلها احکم فی سائر ایجادها ویدعو الکل ای احکم القیوم فی هذالیوم المشهود ویرفعوا رایة الوراد میان العباد ولصیح الاقانیم الثلاۃ نفیاً واحدۃ فی جمیع الشؤون والاحوال رب ایدهم علی الوفاق وجنبهم عن التفاوت وحفظهم من الشقاو وتبّتهم علی امیاق واجعلهم منجذبین ای نیزالآفاق وظائفین حول کوکب لا شرق آنکانت الکرم

الرحيم العزيز المنان ع ع سنه

شیراز بواسطه بشیر آنی بواسطه جانب اقا میرزا جبار ابرخوم ملا عبد الله زرقانی بنیان جانب میرزا محمد باقر خان اصفهانی علیه بہاء اللہ الابد

ای پندہ صادق جمال ابھی شکر کن خدارا که بعون وغایت حق موافق وسخیر خواهی
ای احبابی آنکه متوید یار از اشایان چنان که جان رایکان در سبیل کید گیر فدا کنند و مجده
واحانت وصیانت پردازند شمرار و شنی باید وظاوس حلیمه را جلوه داشت

برین شاید تا شپر تقدیس گشاید و گلزار و گاشن باراید حمکر خدار که منونی میوں
و نابی و رانخ و انش، الله جور و جفا ستمکار از اسد حائل امروز بیک از احبابی الهی
باید حفظ و حمایت دیگری نماید و بعد امکان کوشید که قلوب را شاد نمایند و تقویت شوند

رو حائل ده و حیک اینها، الابی ع ع

بواسطه جانب اقا میرزا محترم علیه بهما، اندالا - به

جانب باقر ماهر من اهل الصاد علیه بهما، اندالا - به

۲۷۹ ہوا تسلی

ایاثبت برپیان نامهات رسید آنچه آه و فقار نمای آن طرب پریشان بی ریاضت
ولی سزاوار آینست که در نهایت اینها و ثبوت و ایقاؤ خدمت پاستان رحمان نمای
ذیر این محنت و بلایا در سبیل کبریاست و تحمل این جام تکفیر مرجحت جمال ابی یا بیت

سرور و شاد مائی نوشید و بدرگاه تیر، تائیش و نیاش

و شکرانه نمود که احمد تسلیم موهبت هدایت بخثر، فضل غایت فرمود

و در سبیل محبتش گرفتار برا یا و منشاید کرد این سین موهبت

و مبتدا نمایش نمایش، و علیک بپرسی ع منذر

شیار بوسطہ حضرت قان جناب اقا میرزا زرگ

جناب محمد باقرخان من اهل الصاد ہو اے
الا بے ۲۸۰

ایمده الکی صدات شدیده دیگر مشقات عظیمه کشیدی حکم خدار اکد لائق
و سزاوار اینسو ہبت بود که سور دعویت در سیل حضرت احادیث شدی جهانیان تکا طرا
شانہ تیرقضا نہ وہ فساد ملا شاعر ترک کفته یو قدر پر بونسبد فیروز فاده
ذرات جلد تیرقضا نشانه در اعظم ملک اپرا طور و وس بود و بالبل و کوس ملاحظه کا
که چیلگونہ نایوس شد و جمیع خاندان سلطنت باخون دل هدم و مانوس و ہنچینیں رئی
برزگان و سروران نوبت هر کب رسید مقصود اینست کہ اول رجال عالم ملکند و ملک
چنین ملک دیگر قایس حال بگیران ندا آماتعا و استاینجاست که جهانیان در سیل ہوئی هوس
آردزده گردند و دل و جان پر مرده و افسرده دارند هر کب سور دل و مبتلا آلام و جفا گردند و شما
نیز ہف تیر ملا ولکن این در سیل جمال بھی و آن در رفیش و ہوئے بین تفاوت رہ ارکی
نامکجی مقصود اینست بیدی از بلا یا وارد شکرانہ نمود زیرا در زہ جان بود نہ جان و در شکن
بود نہ تعلق بجل امید وارم کہ انحال جل، و کتف حفظ و حمایت ربی الاعلی محفوظ ہوئو

و مخطون نداشند و پرتوی از نورهایت بر بصر و بسیرت والده شان نزد ولیس ذکر
صلی الله علی عزیز و ملک الحجۃ ولثناه روح مسافر
شیراز بن بان الماک جناب اقا میرزا فضل الله خان

ای پاره ران نامه شمار سید سجان غریزت قسم که بعد از آن، فرصت تحریر یک سطره ندارد بنابراین اینجا باید این سطره را در اینجا بگذارد و متن اینجا از این سطره جدا نمایند و متن اینجا را در اینجا بگذارند.

شیراز جانب میرزا عبدالقادر بن رفیع البدیع جانب میرزا ابراهیم جانب
میرزا مسیح جانب میرزا فضل الله خان جانب میرزا عزیز الله خان علیهم السلام

۶۸۳ هـ اواخر
انجیکیا مناجی اننا جی فی بنی انتیلے و اذکر کو فی مسیح و مسیح و القفرع الیک یار بـ لـ اـ سـ رـ اـ
فـ اـ خـ دـ وـ بـ اـ سـ فـ اـ رـ بـ عـینـ بـ اـ کـیـهـ وـ نـ اـ رـ حـ مـیـهـ وـ دـ اـ فـ عـ وـ قـ لـ بـ غـ اـ فـ وـ زـ وـ وـ حـ شـ اـ لـ قـ
نـ وـ وـ اـ فـ دـ مـیـنـ مـیـنـ اـ شـ اـ تـ سـ بـ اـ نـ وـ وـ اـ شـ اـ تـ سـ بـ اـ نـ کـیـ اـ لـ اـ نـ وـ وـ اـ شـ اـ تـ سـ بـ اـ نـ